

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0411/2012

11.12.2012

ПРЕПОРЪКА

относно предложението за решение на Съвета за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна (10209/2012 – С7-0189/2012 – 2010/0310(NLE))

Комисия по външни работи

Докладчик: Mario Mauro

Легенда на използваните знаци

- * Процедура на консултация
- *** Процедура на одобрение
- ***I Обикновена законодателна процедура (първо четене)
- ***II Обикновена законодателна процедура (второ четене)
- ***III Обикновена законодателна процедура (трето четене)

(Посочената процедура се базира на правното основание, предложено в проекта на акт.)

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ .5	
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....6	6
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ8	8
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ11	11

ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно предложението за решение на Съвета за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна
(10209/2012 – С7-0189/2012 – 2010/0310(NLE))

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за решение на Съвета (10209/2012),
 - като взе предвид проекта на Споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна (05784/2011),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 79, параграф 3, член 91, член 100, член 192, параграф 1, член 194, член 207, член 209, както и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на ЕС (С7-0189/2012),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 7 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по външни работи и становището на комисията по международна търговия (А7-0000/2012),
1. дава своето одобрение за сключване на споразумението;
 2. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и Република Ирак.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

На 23 март 2006 г. Съветът упълномощи Комисията да договори споразумение за търговия и сътрудничество с Ирак. На седмия кръг от преговорите между ЕС—Ирак двете страни се споразумяха да повишат статута на проектоспоразумението до „Споразумение за партньорство и сътрудничество“ чрез създаването на Съвет за сътрудничество, който да заседава редовно на равнище министри. Това споразумение за партньорство и сътрудничество отбелязва първите в историята договорни отношения между ЕС и Ирак. Целта на споразумението, сключено за период от 10 години (с възможност за подновяване), е да се изгради здрава основа за укрепване на връзките между Ирак и ЕС.

То обхваща три аспекта. Първият е политически и включва започването на ежегоден диалог на равнище министри и висши служители по въпросите на мира, външната политика и политиката на сигурност, националния диалог и помирение, демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека, доброто управление и регионалната стабилност и интеграция. В споразумението са включени клаузи за борба с тероризма, разпространението на оръжия за масово унищожаване и борба с незаконната търговия с малокалибрени и леки оръжия. Конкретно по отношение на правата на човека е от голямо значение, че споразумението съдържа конкретна клауза за сътрудничество във връзка с присъединяването на Ирак към Римския статут на Международния наказателен съд (МНС) и клауза за сътрудничество при насърчаването и ефективната защита на правата на човека в Ирак, с важното условие че ако Ирак не съумее да защитава, укрепва и спазва правата на човека, това ще повлияе отрицателно върху сътрудничеството и програмите за икономическо развитие. Този подход естествено силно се приветства, въпреки че една по-строга обвързаност с условия би подчертала по-силно значението на съществен напредък в областта на правата на човека. Препоръчва се в двустранните разговори с иракските органи да се подчертава особеното значение, което ЕС отдава на зачитането на правата на човека и личните граждански свободи, включително към религиозните и етническите малцинства и уязвимите части на иракското общество, като жените, бежанците и вътрешно разселените лица. ЕС следва да подкрепя във възможно най-висока степен присъединяването на Ирак към Международния наказателен съд.

По отношение на търговията и инвестициите непреференциалното споразумение включва основните правила на СТО, въпреки че Ирак не е неин член. То съдържа съществени елементи на преференции, а именно по отношение на възлагането на обществени поръчки, услугите и инвестициите.

Накрая, дейностите на ЕС за сътрудничество, програмирани в областта на социалното и хуманното развитие, имат за цел борба с бедността, удовлетворяване на жизнените потребности по отношение на здравеопазването, образованието и заетостта, които са приоритет за иракското правителство. Следва да се гарантира, че провеждането на тези дейности се вписва в рамките на укрепване на капацитета и на институциите като се вземат предвид принципите на приобщаване, прозрачност и добро управление.

Настоящото споразумение между ЕС и Ирак е историческо. То се сключва в решителен момент, за да съпътства демократичния преход на Ирак през следващите години при посрещане на предизвикателствата на възстановяването и развитието, при възвръщане на неговия суверенитет, както и при нормализирането на отношенията му с международната общност. ЕС следва изцяло да подкрепя народа на Ирак и неговите органи, които ще срещнат много предизвикателства, а сигурността и стабилността на страната са основна грижа. Иракските сили за сигурност придобиват все повече опит на място, но страдат от липса на вътрешно единство и от липса на правна уредба и уредба за демократичен контрол. Освен това, въпреки че насилието намалява, то продължава да бъде застрашителен факт от живота. Все още съществува риск положението да излезе извън контрол или да се върне към гражданска война, като религиозните малцинства – особено християнското - са изложени на най-голяма опасност. Следователно националното помирение трябва да бъде приоритет на иракските политически лидери, но също така и на международната общност. Укрепването на приобщаващо политическо и институционално управление в рамките на демократична, федерална и плуралистична държава, основана на зачитането на правата на човека и на принципите на правовата държава трябва да бъде изцяло подкрепено. Накрая, следващите години ще бъдат също така маркирани от предизвикателството за развитие на една от най-бедните страни на планетата, въпреки нейните големи запаси от нефт, в която голяма част от населението няма достъп до основни потребности (питейна вода, електричество, санитарни инфраструктури и т.н.). Един демократичен, стабилен, плуралистичен Ирак, ангажиран със социално-икономическото развитие на своите граждани и със силни институции, ще изпълнява водеща роля за стабилността на регион, който е изключително важен за международната сигурност. Това изисква дългосрочна стратегическа визия, която да направлява политиката на Съюза по отношение на Ирак през следващите години. За стабилността на страната основна роля ще играе не само силната подкрепа за устойчиви, напълно демократични и плуралистични институции, но и постоянната техническа помощ за осигуряване на устойчивост и ефективност на иракската икономика с цялостно и правилно прилагане на международното договорно право, ефективни процедури за възлагане на обществени поръчки, функционираща администрация и ефективна рамка за борба срещу корупцията. Това ще създаде възможност за достъп до икономиката и за икономическа независимост на по-големи части от иракското общество. Поставянето на акцент върху диалога между религиите и върху помирението също ще бъде от основно значение за бъдещето на Ирак.

Въпреки че настоящото споразумение за партньорство и сътрудничество свидетелства за решителността на ЕС да изпълнява важна роля в прехода на Ирак, ангажиментите на Съюза следва да бъдат отразени в мобилизирането на човешки ресурси и финансови средства на висотата на заявените политически амбиции и стратегически залози.

7.11.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

на вниманието на комисията по външни работи

относно предложението за решение на Съвета за сключването на Споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави-членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна (10209/2012 - С7-0189/2012 - 2010/0310(NLE))

Докладчик по становище: Maria Badia i Cutchet

КРАТКА ОБОСНОВКА

Първоначалният мандат на Съвета от 2006 г. упълномощи Комисията да договори „Споразумение за търговия и сътрудничество с Ирак“. През 2009 г. в Багдад Ирак и ЕС се споразумяха за укрепване на статута на проектоспоразумението като промениха заглавието му на „Споразумение за партньорство и сътрудничество“. Въпреки това, новото споразумение включва обемна част относно търговията, като цяла глава е посветена на „Търговия и инвестиции“.

Докладчикът приветства това споразумение, тъй като то е първото досега договорно отношение между ЕС и Ирак и върви в правилната посока. Непреференциалното търговско споразумение, което е част от СПС, включва основните правила на Световната търговска организация (СТО), въпреки че Ирак все още не членува в нея. То също така включва ефикасен механизъм за уреждане на спорове, включващ обвързващи решения на арбитражен комитет и процедури за изпълнение.

Един стабилен и демократичен Ирак е в интерес както на иракчаните, така и на европейците. Във връзка с това, докладчикът счита, че улесняването на търговията е добър начин за подобряването на стабилността и благополучието в една страна, която отчаяно се нуждае от тях. Поради това докладчикът предлага Европейският парламент да даде своето одобрение за споразумението. При все това докладчикът би искал също да подчертае, че според нея това е първата стъпка и че Ирак ще се нуждае от техническо и логистично подпомагане, за да извлече възможно най-голяма полза от споразумението и по-специално от неговата търговска част. Във връзка с това докладчикът изразява надежда, че Европейската комисия също така ще предостави на нашите партньори необходимите инструменти и ноу-хау, за да могат те да се

възползват от споразумението, а също и да спазят своята част от сделката.

Комисията по международна търговия приканва водещата комисия по външни работи да предложи на Парламента да даде своето одобрение.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	6.11.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 -: 3 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, Marielle de Sarnez, Yannick Jadot, Метин Казак, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Paul Murphy, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Henri Weber, Jan Zahradil
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Josefa Andrés Barea, Catherine Bearder, George Sabin Cutaş, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Pablo Zalba Bidegain
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Edite Estrela, Jean-Paul Gauzès, Oldřich Vlasák

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.12.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 47 -: 2 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Sir Robert Atkins, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Евгени Кирилов, Maria Eleni Kopra, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Sir Graham Watson
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikienė, Marije Cornelissen, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Ivo Vajgl, Luis Yáñez-Barnuevo García, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Danuta Jazłowiecka, Giovanni La Via